

Čís. 7649.

Ochrana nájemců (zákon ze dne 26. března 1925, čís. 48 sb. z. a n.).

V řízení o svolení k výpovědi jest nepřipustným dovolací rekurs proti usnesení rekursního soudu i v otázce útrat.

(Rozh. ze dne 23. prosince 1927, R I 1072/27.)

V řízení o svolení k výpovědi zamítl rekursní soud návrh vypovídané strany na náhradu nákladů. Dovolací rekurs do tohoto usnesení byl rekursním soudem odmítnut. Důvody: Stížnost podána byla v řízení upraveném zákonem o ochraně nájemníků ze dne 25. března 1925, čís. 48 sb. z. a n., a proto lze přípustnost stížnosti posuzovati jen podle tohoto zákona. V § 4 (5) zákona jest stanoveno, že proti usnesení o návrhu na svolení k výpovědi lze podati stížnost ke sborovému soudu první stolice a že jiný opravný prostředek jest vyloučen. Není tudíž přípustna dovolací stížnost k nejvyššímu soudu a bylo ji jako nepřipustnou odmítnouti.

Nejvyšší soud nevyhověl rekursu do odmítacího usnesení rekursního soudu.

Důvody:

Zákon o ochraně nájemníků čís. 48/1925 byl by nedůsledným, kdyby v § 4 (5) vylučoval jen, jak stížnost míní, opravný prostředek ve věci hlavní, totiž co do výroku o přípustnosti výpovědi, ale dovoľoval jej co do výroku o podružné otázce útratové. Správnost názoru o nepřipustnosti opravného prostředku proti výroku o útratách plyne nadto jasně z § 5. zákona. Řízení o přípustnosti výpovědi podle zákona čís. 48/1925 je podle § 4 (2) řízením mimosporným. Platí tudíž pro ně předpis § 14 druhý odstavec nesp. říz. o nepřipustnosti stížnosti proti rozhodnutí druhé stolice o útratách, pokud tu není výjimek v § 5 zák. čís. 48/1925 vypočtených. Z těch neupravuje žádná otázku opravných prostředků co do útratového výroku. Zůstává tudíž v příčině té při všeobecném předpisu § 14. druhý odstavec nesp. říz. Táž zásada dochází podle § 5. (2) zák. čís. 48/25 platnosti též pro útraty řízení opravného, o nichž platí předpisy sporného řízení, neboť i v tom je podle § 528 čřs. stížnost proti rozhodnutí soudu druhé stolice v otázce útrat nepřipustná. Rekursní soud odmítl proto stěžovatelovu stížnost právem.

Čís. 7650.

Byla-li pohledávka mezi manželi postoupena na místo placení, šlo zároveň o uznání dluhu mezi manželi, vyžadujícího formy notářského spisu.

(Rozh. ze dne 23. prosince 1927, Rv I 320/27.)